

Presentatie

door Remy Schelling

Het wordt steeds duidelijker voelbaar hoe ik, moment na moment, worstel met het vinden en belichamen van mijn echtheid, mijn authenticiteit tussen alle presentatie door.

Ik moet hierbij bekennen dat ik het de laatste tijd ook steeds minder zeker weet.

Het kost vaker moeite om een juiste houding te vinden. Verwarring en onrust lijken soms van te grote diepte te komen om ze nog langer te verhullen. Het doek van schijnrust en controle lijkt te vallen. Soms voel ik grote angst voor het niet weten en ben ik bang om verloren te raken. Toch is het streven naar alleen maar een leven zonder last niet de juiste koers. Het moet anders dan gewoon aardig zijn, go with the flow en het oefenen om alert te zijn. Dit is niet de complete cocktail.

Door oefening in wijsheid is het mogelijk om te zien dat veel van wat ik denk en doe geprocest wordt door een filterende werking. Deze werking zorgt ervoor dat ik veel energie verlies in ideeën en meting. Het is een opstelling die vrijblijvend voelt en dat is steeds minder wenselijk. Vooral omdat me duidelijk wordt dat deze werking ruimte geeft aan verdere woekering van karma.

Het meten dat hier plaatsvindt is dualistisch en ondermijnt mijn echtheid. Blijven functioneren vanuit dit punt is dus kiezen voor presentatie. Het is de keuze voor het minst kwetsbare, het minst schadelijke, het minst illusoire. En dit is waar de moeite met het mezelf presenteren ontstaat. Het voelt gewoon niet meer goed genoeg om te opereren vanuit een dergelijke opstelling.

Als er in zen wordt gesproken over directe beleving en expressie, dan kan ik niet echt zeggen dat ik dit volledig belichaam. Toch geloof ik dat het kan. Dit is waarvoor ik oefen.

Het kan anders. Dit voel ik bij leraren die het me laten zien. Ze zijn voorbij het punt van die filterende werking die presentatie in stand houdt. Zo is de rigoureuze opstelling van zen-meester Hakuin fijn om te leren kennen, omdat hij laat zien dat halfslachtigheid geen optie is. Geen presentatie, alleen pure levenswerking. Twee aspecten die op dit moment belangrijk zijn om mijn eigen authenticiteit te vinden, zijn eerlijkheid en ernst - op een zorgvuldige manier gehanteerd.

Als ik "de presentatie" die ik lijk te zijn niet opengooi, blijft het intern woekeren. Dan zal er op die plekken geen dharmawind kunnen waaien. Alles moet volledig openvallen, zodat het kan doorspoelen met de juiste helderheid en kan oplossen. De eerlijkheid die hiervoor nodig is, vraagt om moed. Om me volledig te openen kost meer moeite dan ik had kunnen denken.

Ik dacht dat ik altijd van nature heel open en eerlijk was. Toch blijkt dit een achterhaald idee. Er moet voldoende noodzaak heersen, om dit openen van alle bestaanslagen daadwerkelijk te laten gebeuren. Ik zal die stappen zelf moeten zetten.

Het besef van ernst sterkt me hierin. Mijn frivoliteit maakt dat ik nog te vaak aan ernst voorbyschiet en dat geeft ruimte aan woekering. Het is goed om het belang van ernst te beseffen en in te zien hoe dit besef zorgt voor een juiste opstelling. Ik zal mijn eerlijkheid serieus moeten nemen, alléén ik kan dit. Pas dan zal de noodzaak en de kracht groot genoeg zijn om korte metten te maken met presentatie-gedoe.

